

Ez a kötetem egy 20 rövidebb-hosszabb novellát tartalmazó könyvem. Az alábbi rész az egyikből való:

„A reggel apróra darabolta a világot, ahol minden lehetséges volt,

az álmokat, ahol bármi lehettél. Ahol nem volt éhség, nem volt

fáradtság és szegénység. Ott nem volt szomorúság és egészen

lehetetlen dolgokat is ki lehetett próbálni. Még akár repülni is

lehetett.

Jancsi félálomban észlelte, hogy édesanyja megrázza a vállát.

Résnyire nyitott szemét még bántotta a hajnali nap első sugara,

aminek még nem volt annyi ereje, hogy felmelegítse a fagyott

földet.

Jancsi megpróbálta magára húzni a kopott pokrócot, amikor

édesanyja lágyan rászólt:

– Édes fiam, ma korábban kell indulnod, tudod. No gyere!

– Kapok a reggelihez tejet? – csillant fel a gyerek szeme, majd

hagyta, hogy lehúzzák róla a takarót.

– Kapsz hát, no gyere.

Minden nap ugyanaz volt a reggeli: egy darabka kenyércsücsök

valamivel. Jobb esetben egy kis szalonna vagy lekvár, néha tejföl,

máskor semmi sem.

– Édesapád elvitte az utolsó szalonkánkat, ha nem kap ma bért,

holnaptól csak zsírt tud vinni a gáthoz...

– Adja neki az én részem is! – felelt Jancsi, majd lenyelte az utolsó korty tejt és felállt az asztaltól.

– Adnám én, de hiszen már ma is azt vitte el – mosolygott az

asszony tiszta, egyszerű kendője alól és megcirógatta fia fejét. 55

– Büszke rád, hogy ilyen nagyfiú vagy már. No, de indulj tüstént,

mert ma az iskola előtt még be kell vinned a Szerencsi úrhoz a

nadrágját, ami most lett kész. Az is ad valamicskét talán... vagy

enged a lakbérből...

Jancsi lekotorta a morzsákat vászoningérről, meghúzta a gatyá madzagját és elvette édesanyjától a batyut. Halványan rámosolygott, majd másik kezébe vette

palatábláját és elindult a kicsiny

lakószoba ajtaja felé. Ott megállt, a falon lévő szögéről levette megkopott, sötét kalapját.

– Édesanyám...

– Igen, fiam? – nézett rá az anyja és megtörölte a kezét a

kötényében.

– Semmi – felelte lemondóan és kilépett a napra.

A dorozsmai határban lévő tanya hátsó részében laktak. A tanyanya gazdája adta ki nekik a hátsó szobát, mert amikor megkezdte a Tisza-menti szakaszának

a szabályozását, édesapja itt kapott

munkát kisként, ezért jöttek ide baranyából. Naponta ment

le a folyóhoz, hogy kopott szerszámaival és nyikorgó talicskájával

dolgozzon. Ebből származott a család fő bevétele, amit időnként

az édesanya is kiegészített varrással, bérkapálással, mikor, mivel

sikerült. Így gyűjtögettek szorgosan egy kis telekre, ahol végre le het egy saját kis házuk, kis
veteményessel. Ez azonban sok nélkülözéssel járt. Nyugtatta

őket azonban a tudat, hogy ha nagyon

ínséges idők jönnek, van némi félretett pénz, amivel át tudják vé szelni a nehéz időszakot. Mert az
ember tud nélkülözni, de éhen

halni nem kell – mondta mindig az apja Jancsinak.

Így volt, hogy néha napokig várták a földmunkából érkező bért,

s inkább az utolsó falatokat is beosztották. Lett volna rá néhány

pengő, hogy kicsit kényelmesebben éljenek, de pazarlást nem engedtek meg. Ha elfogyott a sajt,
ettek szalonnát, ha már az sem

volt, előkerült a zsírosvendő.⁵⁶

Jancsi iskolai taníttatását előre kifizette édesanyja a szegedi tanítónak, így ezen már nem aggódtak.
Az édesanya gondozta ott hon a kertet, elkészítette,

amit lehetett, a fő bevétel azonban az

apa munkájából származott. Hiába éltek szegényesen, a fiúnak az

iskola volt az első. Szülei csak hétvégén engedték dolgozni alka lomadtán.

Jancsi komoran nézte a tiszta eget, szemébe egyre jobban sü tött a nap, ahogy sietősen szedte a
lábait, majd egyszer csak jobbra

mepillantotta a szélmalom lassan forgó kerekét. A molnár éppen

azon volt, hogy irányba állítsa, amikor a fiú odaért.

– Segítsek molnár uram? – kérdezte Jancsi, és már ugrott is,

hogyan tartsa a szerkezetet.

– Köszönöm Jancsi, éppen csak egy kicsit toloom odább. Ma sem

lesz sok liszt, a fene mögötte ezt a széltelen világot!

– Hát talán holnapra megjön a szél. Láttam tegnap, hogy vérbe

borult a táj.

– Imádkoztam érte, hát adja mög az Úristen – a molnár kezét

fogott a fiúval, majd beszaladt a fehérre meszelt malomba.

”